

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 9Csp/21/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2719200154
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Guček
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2019:2719200154.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudcom Mgr. Petrom Gučkom v právnej veci žalobcu: H. J., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom P., L. XX, proti žalovanému: Československá obchodná banka, a.s., IČO: 36 854 140, so sídlom Bratislava, Michalská 18, o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 887,45 € ako primerané finančné zadosťučinenie, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 29.1.2019 domáha, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 887,45 €, a to z titulu primeraného finančného zadosťučinenia. Žalobu odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Skalica č.k. 2C/380/2012 zo dňa 18.6.2015 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trnava bola žalovanému priznaná suma 94,69 € s príslušenstvom, čo predstavuje len 9,65 % úspešnosť v konaní, čím boli porušené jeho spotrebiteľské práva, z ktorého dôvodu sa domáha finančného zadosťučinenia v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2010 Z. z. voči žalovanému vo výške 90,35 % zo sumy 982,28 €, ktorú od neho žalovaný vymáhal, t.j. vo výške 887,45 €. Poukázal aj na skutočnosť, že žalovaný na neho vyvíjal hrubý nátlak a vydieral ho hrozbami o exekúciu, o navýšení údajného dlhu, prípadne ho zavádzal nepravdivými informáciami.

2. Súd vykonal dokazovanie písomným vyjadrením žalovaného, písomným vyjadrením žalobcu, poslednou výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky, výzvou na okamžité uhradenie dlžoby, oznámením o zosplatnení úveru, spisom Okresného súdu Skalica sp. zn. 2C/380/2012, z neho najmä rozsudkom Okresného súdu Skalica zo dňa 18.6.2015 a rozsudkom Krajského súdu Trnava zo dňa 12.2.2017, výpisom z obchodného registra žalovaného a zistil tento stav veci:

3. Zo spisu Okresného súdu Skalica sp. zn. 2C/380/2012 súd zistil, že rozsudkom č. k. 2C/380/2012-209 zo dňa 18.6.2015 bolo konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,5 % ročne zo sumy 870,27 € od 26.7.2012 do zaplatenia zastavené, žalobcovi (v predmetnom konaní v procesnom postavení žalovaného) bola uložená povinnosť zaplatiť žalovanému (v predmetnom konaní v procesnom postavení žalobcu) sumu 94,69 € spolu s 8,5 % ročným úrokom z omeškania od 26.7.2012 do zaplatenia, pričom vo zvyšku bola žaloba zamietnutá a žiadnemu z účastníkov nebolo priznané právo na náhradu trov konania. Predmetný rozsudok nadobudol v zamietajúcej časti a v časti trov konania v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava č. k. 25Co/527/2015-232 zo dňa 22.2.2017 právoplatnosť dňa 27.3.2017.

4. Z písomného vyjadrenia žalovaného zo dňa 15.4.2019 vyplýva, že s nárokom žalobcu nesúhlasí a navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že uplatnený nárok neuznáva, nakoľko argumentácia žalobcu je v rozpore s faktickým a právnym stavom veci, a to jednak týkajúca sa vyvíjania nátlaku zo strany žalovaného, a jednak použitia nekalej obchodnej praktiky zo strany žalovaného a zásahu do práv žalobcu. Poznamenal, že žalovaný ako aj žalobca bol presvedčený, že bola platne uzatvorená zmluva o poskytnutí úveru k ČSOB kreditnej karte, žalovaný si teda uplatňoval pohľadávku vzniknutú na základe poskytnutého úveru, pričom žalobca bol v danom konaní v časti úspešný a na základe tejto skutočnosti nebol povinný uhradiť žalovanému celú ním nárokovánú sumu. Z uvedeného dôvodu je toho názoru, že žalobca si na súde neuplatňoval a teda ani úspešne neuplatnil porušenie práva alebo povinnosti zo strany žalovaného, z čoho je nutné vyvodiť záver, že právo na finančné zadosťučinenie proti žalovanému nemá a nemôže sa ho úspešne domáhať v súdnom konaní. Uvedené písomné vyjadrenie doplnil na pojednávaní pred súdom, pričom zároveň poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. k. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.1.2019, v zmysle ktorého sa vyžaduje práve judikovanie porušenia rozsudkom súdu. Zároveň vzniesol námietku premlčania, nakoľko podľa jeho názoru uplynula všeobecná trojročná premlčacia doba, ktorú je potrebné počítať od uzavretia zmluvy, resp. najneskôr od dátumu uplatnenia práva zo strany žalovaného voči žalobcovi. Na záver dodal, že ak by súd posúdil nárok žalobcu na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia za dôvodný, tak pri určení jeho výšky je možné vychádzať len z časti debetného zostatku vo výške 14,09 €.

5. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

6. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

7. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

8. Na základe vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci súd vyvodil právny záver, že žaloba bola podaná dôvodne. Súd mal preukázané, že došlo k porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (žalobca nesprávne uviedol označenie zákona č. 250/2010 Z. z.), nakoľko v konaní vedenom Okresným súdom Skalica pod sp. zn. 2C/380/2012 bola zistená nekalá obchodná praktika a konštatovaná absolútna neplatnosť právneho úkonu podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého mal žalovaný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, avšak nie z titulu poskytnutého úveru. Súd konštatuje, že pod úspešným uplatnením porušenia práva spotrebiteľa ako predpokladu na priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie je potrebné považovať aj obranu spotrebiteľa proti dodávateľom uplatnenému nároku, t.j. v danom prípade si žalobca uplatnil porušenie spotrebiteľských práv v predmetnom konaní, keď rozsudkom zo dňa 18.6.2015 súd v časti o zaplatenie sumy 887,59 € žalobu zamietol, a to z vyššie uvedených dôvodov. Súd uvádza, že nemožno akceptovať argumentáciu žalovaného, podľa ktorej si žalobca aktívne neuplatnil porušenie svojho práva na ochranu spotrebiteľa ako základného predpokladu na primerané finančné zadosťučinenie, a to vychádzajúc z interpretačného pravidla citovaného v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24.6.2013, podľa ktorého pri nejednoznačnom výklade

akejkolvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.1.2019, podľa ktorého pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia (§ 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa) treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. Podľa názoru súdu však uvedený záver nevylučuje, aby bolo porušenie práv alebo povinností konštatované v odôvodnení súdneho rozhodnutia, resp. naopak neobmedzuje právo spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie len na prípady, keď je porušenie práv alebo povinností judikované vo výroku súdneho rozhodnutia.

9. Súd uvádza, že na priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie sa nevyžaduje vznik nemajetkovej ujmy na strane spotrebiteľa, stačí len možnosť vzniku takejto ujmy, ako to vyplýva z judikatúry všeobecných súdov (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 22Co/66/2017). Z tohto dôvodu súd neskúmal, či bol zo strany žalovaného na žalobcu vyvíjaný nátlak, ako ani skutočnosť, či bola žalobcovi takýmto konaním spôsobená psychická alebo materiálna ujma. Na základe uvedeného súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 887,45 €, a to v zmysle navrhovaného petitu žaloby. Požadovanú výšku finančného zadosťučinenia súd považuje za primeranú, nakoľko je spravodlivé, aby vychádzala z ujmy, ktorá žalobcovi hrozila v súvislosti so žalovaným uplatňovaným nárokom. Zároveň možno uzavrieť, že je primeraná povahe a rozsahu porušenia práv žalobcu, keďže zodpovedá svojmu účelu, t.j. poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Súd zamietol návrh žalobcu na doplnenie dokazovania doložením poslednej výzvy na zaplatenie dlžnej čiastky, nakoľko uvedený dôkaz nebol relevantný pre rozhodnutie vo veci.

10. V súvislosti s tvrdením žalovaného, že strany sporu ako zmluvné strany boli presvedčené o platne uzatvorenej zmluve o poskytnutí úveru k ČSOB kreditnej karte, súd uvádza, že na rozhodnutie v právnej veci vedenej pod sp. zn. 3C/280/2012 bolo potrebné prejudiciálne posúdiť platnosť predmetnej zmluvy a na základe zistenia, že sa jednalo o absolútne neplatný právny úkon, ako aj na základe zistenia nekalej obchodnej praxe súd žalobu v časti zamietol. Na základe uvedeného teda možno uzavrieť, že boli porušené práva žalobcu ako spotrebiteľa, t.j. slabšej strany.

11. Súd nárok žalobcu nepovažuje za premlčaný, a to vychádzajúc z výkladu, podľa ktorého premlčacia doba začína plynúť až právoplatnosťou súdneho rozhodnutia, v ktorom spotrebiteľ úspešne uplatnil porušenie svojich práv alebo povinností, t.j. v danom prípade odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 2C/380/2012-209 zo dňa 18.6.2015 v jeho zamietajúcej časti (t.j. odo dňa 27.3.2017), pričom žaloba bola podaná na súd vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe dňa 29.1.2019.

12. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a žalobcovi nepriznal ich náhradu, nakoľko síce bol v konaní úspešný, nárok na náhradu trov konania si však neuplatnil.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z.. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).